

[Socialministeren.]

vore institutioner og den danske lærerstand som helhed. Jeg tror ikke, at der her kan være noget at klage over.

Så kan man spørge, hvordan fremtiden vil arte sig. Foreløbig har vi fundet en form for uddannelsen, som skulle blive tilfredsstillende. Både det ærede medlem hr. Skov Jørgensen og det ærede medlem fru Gertie Wandel omtalte det kursus, der nu starter den 1. september, henhørende under statens lærerhøjskole — det skyldtes mit forslag — og i praksis er det henlagt til socialministeriets institutioner, dér, hvor specialisterne nu engang findes. Jeg ville tro, at vi nok skal kunne gennemføre en effektiv uddannelse på det grundlag, der her er skabt. At man så må tage visse betalingsformer op til revision er nok muligt. Ordblindelærerne lønnes med taksten for den lokale aften-skoleundervisning fra kommunen plus 20 pct. Det er nu slet ikke nogen ringe timebetaling, og jeg kan ikke tro, at denne timebetalings lidendehed skulle bevirke, som det ærede medlem hr. Skov Jørgensen søgte at antyde, at der ikke var kommet den gang i ordblindundervisningen landet over, som der efter det ærede medlems opfattelse måske kunne være kommet. Jeg var i det hele taget lidt usikker på, hvorvidt det ærede medlem hr. Skov Jørgensen fortrinsvis talte som undervisningsministeriets embedsmand eller som medlem af partiet venstre. Det er ikke altid helt let at dele sig mellem de interesser, man skal repræsentere.

Det ærede medlem var utilfreds med ministerens bemyndigelse, og jeg forstod, at det ikke mindst var den bemyndigelse, som sigter mod betalingen for sociale foranstaltninger, det ærede medlem var utilfreds med. Vi kan ikke klare denne fremtidige undervisning uden virkelig at have lægen med og virkelig at have den særlig kyndige lærer med, og vi må for de svære tilfælde vedkommende også have socialministeriet med. I de svære tilfælde må der finde en lægelig-psykologisk behandling sted, og lidelser som ganespaltning og andre meget indgribende fysiske onder må nødvendigvis behandles på særinstitutioner. Mit indtryk er, at de institutioner, vi i dag har under socialministeriet, er af virkelig fin karakter.

Men som sagt, nu går vi ind i denne foreløbige ordning, og så ser vi, hvordan det arter sig til næste år.

Skov Jørgensen: Jeg skal bare kort kvittere for den ejendommelige og særegne polemik, som der synes at være mellem den højtærede socialminister og mig, hver gang vi diskuterer i denne sal, med at sige, at den højtærede socialminister helt ud kan være sikker på, at hvad jeg siger fra denne talerstol, siger jeg som repræsentant for partiet venstre, hvis der ikke er givet besked om, at der er for egen regning, og anden måde kan jeg ikke udtale mig på her.

Angående det rent saglige, nemlig betalingen for disse timer, var det, jeg ankede over, at der var to forskellige aflønningsmåder for nøjagtigt det samme arbejde. Hvordan lønnen skal være, om den er for høj eller for lav, det søgte jeg ikke at tage stilling til her; det kan vi måske vende tilbage til, når jeg optræder i anden egenskab.

Socialministeren (Bomholt): Har det ærede medlem da tænkt at optræde i en tredje egenskab?

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om sygehusvæsenet m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2145, fremsættelsen i tidenden sp. 3235).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den under punkt 6 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om statsstøtte til behandling og pleje af tuberkulose m. m.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2141, fremsættelsen i tidenden sp. 3235).

Lovforslagene sattes til forhandling.